

ὅτι ὁ τεχνίτης ὁ ἐργαζόμενος ἐπὶ τῆς στέγης τῶν Ἀνακτόρων καὶ γενόμενος διὰ τῆς ἀμελείας του, ὡς λέγεται, πρόξενος τῆς πυρκαϊῆς ἦτο Γορτύσιος. . . Νὰ ἰδῆτε ὅτι ἡ "Ωρα δὲν ἔ' ἀφήση νὰ ὑπάγη χαμένη ἢ καλὴ αὐτὴ εὐκαιρία!

Εἰς τὰ σημεῖα τῶν κειρῶν πρέπει νὰ καταλεχθῇ καὶ ἡ ἐκστρατεία τῶν ἐξ ἀξιωματικῶν κατὰ τοῦ συντάκτου τῶν Καϊρῶν, διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ γραφέντα περὶ τῶν προβιζισμῶν. Εὐχόμεθα νὰ παρέλθῃ ἡ ἔξαρσις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τὰ σημεῖα ταῦτα νὰ μὴ γίνωσι ζημία τῶν Καϊρῶν.

Ἐν τοσούτῳ ὅπως ἦτο ἐπόμενον ἕνεκα τῆς ἐκτόκτου ἐποχῆς τὸ ἐν Δαφνίῳ φρενοκομεῖον ἐξεχειλίσε καὶ ἐδέξασε νὰ γίνῃ μεταφορὰ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Κερκύρα. "Ἄς μὴ μεμφθῇ δὲ κανεὶς τὴν κυδέρνησιν ἐπὶ ἀπρονοησίᾳ ἀκριβῶς προχθὲς ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ μεγάλου Πανελληνίου φρενοκομεῖου τοῦ Δρομοκαίτου καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν αὐτοῦ ἐτέθη καὶ τὸ σεπτὸν ὄνομα τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὡς ἀνεγειρομένου τοῦ κτιρίου ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του.

Ποία δόξα καὶ ποία σημασία!

ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Τὸ ἐπεισόδιον τῆς πυρκαϊᾶς τῶν ἀνακτόρων ἐχρησίμωσεν ὅπως ἀποκαλύψῃ μίαν ἐτι φορὴν ἡμῶν τὴν χρυσοῦφαντον μισθολογημένην καὶ βαθμολογημένην ἀθλιότητα. Σύγχυσις καὶ ἀμάθεια τῶν στοιχειωδισταίων, ἰδοὺ ἐν συνόψει ἡ εἰκὼν τοῦ δράματος, ὅπερ ἔσχε καὶ τὴν τραγικωτάτην σκηνήν του ἐν τῇ ἀκατονομάστῳ ἐπιθέσει τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Σέχου κατὰ στρατιωτῶν κεκοπιακῶτων καὶ ἐκθέντων ἐπὶ ὄρας ἐκυτοῦς εἰς πλείστους κινδύνους. Τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν γράρομεν, τὸ θῦμα τῆς ἐπιθέσεως ταύτης, ὁ ἐπιλοχίας Κκαβαῆς, κείται ἤδη μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου. Ἐὶν ὑπάρχη δικαιοσύνη καὶ φιλοτιμία παρ' ἡμῶν ὁ κ. Σέχος θέλει πληρώσει ἀκριβῶς τὴν μέχρη τοῦδε μὴ δικαιολογηθεῖσαν ἐπικρῶς συμπεριφορὰν του. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ θεωρήσωμεν πιθανὴν τὴν ὑπαρξίν τῆς δικαιοσύνης εἰς χώραν ἐν ἣ ὁι στρατιῶται θεωροῦνται ὄντα κατωτέρας φύσεως.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πραγμάτων, ἣν φαίνεται οὐ μόνον ἀδυνατεῖ νὰ διορθώσῃ ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν σκανδαλωδῶν μεροληψιῶν του ἐπιτείνει ὁ κ. πρωθυπουργὸς, μετὰ θυμηδίας θὰ ἀκούσῃ βεβαίως τὸ κοινὸν ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ἀστυνομίας τοῦ Ἀσμοδαίου πρόκειται ἤδη νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ἀνοργανωτῆς δῆθεν τοῦ στρατοῦ μας. Τὸν στρατηγὸν τοῦτον ἀνεκάλυψε, λέγουσιν, ὁ ἐν Πιρραῖσις ἡμέτερος πρεσβευτῆς. Ἡ βουλή, ἐνθυμηθεὶς, εἶχε ψηφίσει ποσὸν γενναῖον ἐτήσιον, ὅπως φέρῃ ἐνταῦθα ἡ κυβερνήσις ἕξεν ὀργανωτὴν τοῦ στρατοῦ μετὰ τοῦ ἀναγκαίου ἐπιτελείου του, οὐ ἀνευ πάσα ἐργασία ἀποβαίνει ἀδύνατος. Προεξοφλῶν τὴν δοκιμὴν ταύτην ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν θὰ φέρῃ ἐνταῦθα στρατηγόν, ὅστις, εἴαν εἶνε ἀνὴρ εὐφυῆς, θὰ χρησιμεύσῃ μόνον ὅπως εὐτραπέλως περιγράψῃ ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἐν γλαυροῖς ἀπομνημονεύμασιν ὁποῖαν οἱ λεβαντῖνοι ἐποίησαν μέχρι τοῦδε περιέργων κερφίδων μετασχημα-

τίσαντες δι' ἑαυτοῦς τοὺς νόμους, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄς παρηγοροῦνται οἱ στρατιῶταί μας, ὅτι πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κόπων των θὰ λούωνται εἰς τὰ λουτρά τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ δύο ὥρας πρὶν ἢ τὸ ὕδωρ αὐτῶν ἐκκενοῦται. Τοιαῦτα ὅμως λουτρά ἠθέλωμεν θεωρήσει ἀκατάλληλα ἐτι καὶ διὰ περιποιημένους σκύλους, διότι ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι θὰ ἦσαν ταῦτα ἀνθρώπινα μόνον εἴαν ἐγίνοντο, οὐχὶ δύο ὥρας πρὸ τῆς ἐκκενώσεως, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνανέωσιν.

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ἄρῳ πλέον αἱ πυρκαϊαὶ ἐγίναν ἡ συνηθετέρα καὶ μαῶλλον ἀπραϊτήτος εἰδησις πρέπει νὰ καθιερωθῇ δι' αὐτὰς καὶ ἰδιαιτέρος τίτλος εἰς τὰς ἐφημερίδας: Μία πυρκαϊὰ καθ' ἐκάστην.

Ἡ σοβαρωτέρα ὁμολογουμένως ὄλων ἦτο ἡ τῶν Ἀνακτόρων. Ὅχι ὅμως τόσῳ διὰ τὸ ἐπίσημον τοῦ τόπου ἢ τὰς διαστάσεις αὐτῆς, ὅσῳ διὰ τὰς περιέργους συμπτώσεις, ὅφ' ἄς συνέβη. Παραδίδομεν εἰς τὴν Νέα ν' Ἐφημερίδα πρὸς ἐξήγησιν τὰ ἐπόμενα σημεῖα τῶν καιρῶν: Ἡ ἡμέρα τῆς πυρκαϊᾶς ἦτο Τρίτη, τρίτην ἤδη φορὰν πυροπολεῖται τὸ παλάτι, τὸ πῦρ λέγεται ὅτι ἤρχισεν ἀπὸ τριῶν μερῶν παρηκολούθηθη δὲ ὑπὸ ἄλλων δύο πυρκαϊῶν ἐν τῇ πόλει, τὸ ὄλον τρεῖς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Εἰς ἐπίμετρον τρεῖς διαφιλοτιμούσι τὸ γέρας τῆς διασώσεως αὐτοῦ. Πιστεύεται ὅμως ὅτι ὁ τρίτος θὰ ὑποχωρήσῃ, ἀφίων ἐλεύθερον τὸ στάδιον τῆς πάλης εἰς τοὺς κ. κ. Τρικουπὴν καὶ Λαμπίκη, ἀνεγνωρισμένους πρὸ πολλοῦ ὡς δυναμένους νὰ συμβιάζουσι πρὸς τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν ἐπάγγελμα παντοίας ἄλλας ιδιότητας καὶ εἰδήμονας πάσης ἐγκυκλοπαιδικῆς γνώσεως.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἀπέδειξεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἔκτακτα προτερήματα πυροσβέστου. Ἄν ἀπεφάσιζε νὰ φορέσῃ καὶ τὴν στολὴν θὰ τὸν ἐρωτεύοντο ὄλαις ἢ κουζίνας.

Ἐφαίνεται δὲ ὅτι, μεθ' ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις τοῦ κ. Λαμπίκη, εἰς αὐτὸν θὰ ἀπομείνῃ καὶ ἡ δόξα τῆς ἐφευρέσεως τοῦ χώματος. Ὁ δημοφιλὴς ράπτῃς ἀντεκδικούμενος δύναται τὸρα νὰ οἰκειοποιηθῇ τὴν ιδεάν τῆς δυναμίτιδος.

Οἱ Ρωμαῖοι στρατηγοὶ ἐπανερχόμενοι ἐκ τοῦ τέπου τῶν κατορθωμάτων αὐτῶν συναπέφερον καὶ ἐν ἐπίθετον ἀναμνησκον πῦρ ἢ πῶς διέπρεψαν. Ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργὸς μετὰ τὴν διάσωσιν τῶν ἀνακτόρων δικαιοῦται νὰ ὀνομασθῇ Τρικουπῆς ὁ Χωματιανός.

Ἄσυγκρίτως ἀνώτερα τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς δυστυχημάτων ὑπῆρξαν τὰ εὐεργετικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα. Διότι τοῦλάχιστον ἐγένεν ἀφορμὴ νὰ καταδειχθῇ ὅτι μετὰ πενήντην ἔτων ἐλεύθερον βίον δὲν κατορθώσαμεν νὰ προμηθευθῶμεν οὔτε μίαν ἀντλίαν, τὰ δὲ μέσα τῆς ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας μερίμνης εἶνε εἰς προϊστορικὴν ἀκόμη κατάστασιν. Ἄπεναντίας τὸ ἐκλογικὸν σύ-

στημα και η κοινοβουλευτική ζωή έφθασαν εις την τελείαν αυτών ανάπτυσιν.

Ως λέγεται μερικοί αξιωματικοί εκαψαλίθησαν εαίτηδες ελπίζοντες νακούσουν τίποτε δροσερά χαλίη όταν το μάθω να είπουν: Τους καυμένο υς

Λέγεται ότι ως pendant της περι δυναμίτιδος μεγάλης ιδέας προύκαθη η κατεδάφισις της καιομένης πτέρυκος δια πυροβόλων των 15 λιτρών. Αν η διάδοσις είνε αληθής, υποθέτομεν ότι κανείς δεν ή διαμυσητήση την κυριότητα αυτής προς τον κ. Λαμπίην.

Αταν χαρακτηριστικόν της σοφίας των μέτρων του κ. πρωθυπουργού είνε και η κατά την ημέραν της πυρκαϊάς εγκατάλειψις όλης της πόλεως αφυλάκτου δια της συγκεντρώσεως πάσης στρατιωτικής δυνάμεως περι τα ανάκτορα.

Μανθάνομεν ότι ο κ. Συγγρός ήτο κατηγανακτημένος δια την βραδύτητα της κατασέσεως της πυρκαϊάς. Εύρισκομεν πολύ δικαιολογημένην την αγανάκτησιν του αξιοτίμου όμογενούς, συνειδημένου από το σβύσιμον των φώτων κατά τους χορούς του.

Καθ' ήν στιγμήν γράφομεν νέαι και νέαι πυρκαϊαι άναγγέλλονται από περάτων της έλληνικής γής' το κακόν φαίνεται ότι δεν θα περιορισθί αν δεν ληφθώσιν έκτακτα μέτρα κατά παντός, τι έχει σχέσιν προς το πύρ και τας φλόγας. Τοιαυτα προτεινομεν ήμεις τινα σήμεραν, ελπίζοντες ότι θα τεθώσι τάχιστα εις ένεργειαν χάριν της κοινής σωτηρίας:

- Νάπαγορευθί αύστηρώς πᾶσα συγκοινωνία προς τον Πειραιά.
- Νά πύσουν αί παραστάσεις των Πειραιτών.
- Νά διακοπή ή έκδοσις των φλογερών εφημερίδων.
- Νά τεθί υπό αύστηρά. επίτηρησιν ο κ. Φλογαίτης.
- Όμοίως ο κ. Πύρλας.
- Νά σβυσθούν τα πολλά φωτα των καθηγητών του Έθνικου Πανεπιστημίου.
- Νά καταβραχούν οι κ.κ. Φωτήλας και Φωτομάρας.
- Νά απομακρυνθί εκ του θεάτρου Φαλήρου ο κ. Φωτιάδης.
- Νά μη εργάζωνται πλέον οι φωτογράφοι.
- Νά μη γίνωνται πλέον κανενός είδους πειράματα.
- Νά προφυλάττεσθε από τους έχοντας σπινθηρίζον πνεύμα.
- Νά μη κάμνουν πλέον με τα όπλα των πυρκαϊδας οι στρατιώται.
- Νά κατεδαφισθούν όλοι οι πύργοι και να εξορισθί ο όμώνυμος πρώην ύπαστυνόμος.
- Νά σκοτωθούν υπό του κυνοκτόνου όλα τα σκυλιχά τὰ φέροντα το όνομα Φλάξ.
- Νά παύση να έχη την λέξιν τάχτην ως ψευδώνυμον ο διευθυντής της Νέας Έφημερίδος, κλπ. κλπ.

Οι παλαιοι περιηγηται επανερχόμενοι εκ των τόπων, εις ους εταξείδευσαν ή μλλον δεν εταξείδευσαν, διηγούντο ότι ειδον εκει γρύπας και ίπποκενταύρους και σφίγγας και άλλα τοιαυτα ψεύδη άγνωστα εις τους λοιπούς ανθρώπους. Οι νεώτεροι φιλέλληνες γερμανοί περιηγηται, ως ο δημοσιεύων εσχάτως τας περι Ελλάδος έντυπώσεις του Στούβ, επανερχόμενοι εκ του τόπου ήμων εις την πατρίδα των διηγούνται ότι υπάρχει ένταυθα όκμαία φιλολογική ζωή, ότι έντός όλίγου αι Άθηναι γίνονται πνευματική Καπύη, ότι οι νεανίαι μας είνε κομφοί και αι κυριαί ωραιαι και άλλα τοιαυτα παραμύθια.

ΑΝΩ_ΚΑΤΩ

Πύσαις π.ληγαίς του Φαραώ 'στο έθνος τών Έλλήνων!
 εδω φωλεβει καθεμά φοικτη επιδημία,
 και πάντα διατρέχομεν τον μέγαρ των κινδύνων
 να μην εύρισκουμε λεπτό 'στου κράτους τα Ταμεία.
 Και αν άποψη ως εδω δεν ήθε η χολέρα,
 άλλ' όμως ως ελπίζομεν πως θάλλη μια ημέρα.

Πύσαις π.ληγαίς του Φαραώ 'στο έθνος τών Έλλήνων!
 δέν ζώμεν, όπως άλλοτε, εις τας κλειράς Άθήνας,
 άλλ' εις κοιλάδα όδοντων, καταστροφών και θρήνων,
 και κυπαρίσσους δρέπομεν, άλλ' όχι και μυρούνας.
 Όχι, δέν ζώμεν, κύριοι, 'στων Άθηνών την πόλιν,
 αλλά εις μαύρην έρημον με ψώρα και παρώλην.

Δέν βασιλεύει, Έλληνας, Γεώργιος ο πρώτος.
 ουτ' ο Τρικούπης σήμερα το έθνος κυβερνά,
 κι' αν άρτηχή 'στης Τράχανες πυρών άσφαίων κρότος,
 ιδέα Κυβερνήσεως 'στο του σας μην περινά.
 Έδω διαπόζει σήμερα κακός όλέθρον δαίμων
 και κυβερνά τοδς Έλληνας το πνεύμα των άρέμων.

Αν προς την Δύσιν στρέψετε θα δήτε την χολέρα,
 αν έπειτα γυρίσετε όλίγον και σ' έμας,
 θα δήτε την έρήμωσιν, κι' επάνω 'στον αιθέρα
 τα πτερωτά Τελώνια πετούν της Χαλιμάς.
 Μουγκρίζει κι' η Άνατολή, μουγκρίζει και η Δύσις,
 και είνε μόνος των έχθρός η θολωμένη φύσις.

Ω! πως εφθάσαμε σ' αυτα να ζήσουμε τα χρόνια!
 κνιτάξετε τριγύρωσας ανθρώπους σαν θηρία,
 ακούσετε και βροχιερά Τραπεζιτών καρόγια,
 και είπατέ μου αν καμιά ύπάρχη σωτηρία.
 Ιδέντε και 'στ' Ανάκτορα καρπό και λαύρα τόση,
 και είπατέ μου αν 'μπόρη κανένας να μας σώση.

Φωτιά και εις τ' Ανάκτορα, φωτιά 'στην κάθε στρατά,
 από παντοῦ μας έζωσαν μαύροι καρποί του Άδη,
 και δίχως ναίαι εθνική έπίσημη παράτα,
 φωτοχυσίαις έχομε μεγάλαις κάθε βράδι.
 Εκει που στέκεται κανείς, χωρίς να καταλάβη,
 εις τα καλά καθόμενα μονάχος τον άράβει.

Καπνίζει η πρωτεύουσα σαν βαποροῦ φουγάρο,
 και όπως έπλημμύρησαν τα φωτα τώρα τώρα,
 φοβάται ο καθένας μας ν' ανάψη και τοιγάρο,
 μήπως μετ' σπιθα εξαγρα τον κάψη καμμάρ' ώρα
 Ασφάλεια δέν δίδεται καθόλου της ζωής μας,
 και είναι μόνον η φωτιάς η διασκοδάσις μας.

Ω πυρκαγιας, ω θάρατοι, ω πυροβόλων κτύποι!
 άλλ' όμως μες 'στην συμφορά και τη φωτιά την τόση
 κανένα άλλο ξαφνικό, τομίζω, δέν μας λείπει,
 παρά και ο Άρτιχριστος ναλλη να μας βουλώση.
 Άλλά και τοῦτος άγριος θα έλλη σε λιγάκι,
 γνα να βουλώση όλους μας και πρώτα τον Μακράκη.